

дни. Масси отъ руска пѣхота и кавалерия се появиха пакъ отъ ловчанския пѣтъ и слѣдъ малко се установиха отсамъ селото Брестовецъ. Отъ Юнузъ беевото укрѣпление № 23, се виждаха ясно 8 баталиона, които слизаха въ Брѣстовецката долина; изпратиха имъ нѣколко гренади и увѣдомиха тозчасъ Мюшира.

Часътъ въ около 11¹/₂, единъ руски снарядъ попадна върху единъ отъ тритѣ снарядни ракли, прикрити въ Юнузъ-беевото укрѣпление. Двѣтѣ ракли избухнаха и убиха или нараниха около 50 души войници. Въпрѣки загубитѣ що прѣтърпѣха, двѣтѣ находящи се тукъ роти останаха на поста си върху банкетитѣ на укрѣплението и непрѣставаха да стрѣлятъ. Юнузъ бей, съборенъ на земята отъ избухването на прѣстѣта и камънитѣ, не изгуби нито за минута хладнокръвието си и продължаваше да води отбраната. Неприятеля все продължаваше да приближава; едно руско отдѣление, идяще откъмъ гребена I, се мъчеше да се промъкне въ една долина, обрасла съ лозя и плодови дървета, доста близу до укрѣплението № 23; изпратиха веднага една рота въ тази посока и увѣдомиха Османъ паша.

Мюшира намѣри за необходимо да изгони неприятеля отъ този пунктъ. Той изпрати